

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *P. A. Larsson*
 Härad: *S. Åsbo* Adress: *Tjörnarp*
 Socken: *Höja* Berättat av: *(egen upplevelse)*
 Uppteckningsår: *1946* Född år *1871* i *Höja*

Majsjungning
Öknamn

s. 1-3.
s. 3.

M. 9977:1.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Svensson
Härad: Södra Åsbo Adress: Tjörnarps
Socken: Höja Berättat av: (egna upplevelser)
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höja

----- Ja, inte är det underligt, att man med sång och glädje hälsar maj. Vinterns välde har då, åtminstone i allmänhet, flytt, och snart kan man riktigt på allvar vänta sol och sommar. Och för några årtionden sedan! Hur gladdes man inte över att maj skulle komma. Naturligtvis hade en del av byns manliga individer enats om att på Valborgsmässoafton, d.v.s. natten mellan den 30 april och 1 maj gå och "sjunga maj." Vid 10-tiden på kvällen började man, och sångarskaran ställde sig utanför ett fönster och sjöng "majvisan". Naturligtvis hade man en "försjungare", d.v.s. en, som började taga upp visan. Denna började så vackert med "God afton, om ni hemma är, maj är välkommen! Förlåt oss, om vi väcka er! Sommaren är så ljuvlig för ungdomen." Sådan var texten till första versen, men man sjöng: "Go aftan, i, som hemma är, maj är välkommen" o.s.v. Visan hade en hel mängd verser, och en av de sista hade följande text: "Låt hönan giva ägg på fat, maj är välkommen, te pannekaga o äggamad! Sommaren är så ljuvlig för ungdomen."

Mitt under sången brukade husfadern eller någon annan av husets folk gå ut med ett halvt eller, om det skulle vara riktigt bra, ett helt tjog ägg på en tallrik och överlämna dem till "mottagaren". Och fanns det inte höns i den gård, där sångarna sjöngo, så gick det bra att komma med en femtioöring, eller om man skulle klämma till riktigt på allvar med en riksdaler. Till

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9977:2.

Landskap: Skåne Upptecknat av: R. A. Irensson
Härad: S. Abo Adress: Tjörnarp
Socken: Höja Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höja

slut sjöngs versen: "O tack, o tack, de ska ni ha, maj är vällekommen! För gåvan den var riktigt bra. Sommaren är så ljuvlig för ungdomen." Med den sistnämnda strofen slutade alla verserna.

Och sången! Jo, den var i allmänhet sådan, att den inte hade plats på något högre plan. Musiken till Majvisan är ursprungligen en folkvisa från Skåne med sättning i moll, och det kan tilläggas, att flera av intervallen äro ganska svåra. Men sångarna klarade det hela mycket lätt, och ibland blev sången 4-till 5-stämmig. Durtonarterna torde i allmänhet användas med förkärlek av allmänheten, och man sjöng hela visan i dur. Den sättning, som jag har sett, står i h-moll, men då tog man den utan vidare i H-dur, fast nog hördes det rätt egendomligt på ett par ställen. Men vad gjorde det. Huvudsaken var, att man hade roligt, och nog hade man det.

Själv har jag aldrig varit med och sjungit maj i denna mening, men jag vet ändå mycket väl, hur det gick till i den trakt, där jag växte upp. När man hade sjungit på ett ställe, gällde det att komma i väg till ett annat, ty man skulle sjunga vid alla hus och gårdar i byn. Och sedan efter en eller ett par veckor blev det majsjungaregille. Då kommo äggen till användning. I allmänhet hade man fått så många, att man sålt en del av dem och köpt sprit för pengarna, ty naturligtvis skulle spriten i rikt mått vara med på

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9977:3.
Landskap: Skåne Upptecknat av: N. A. Ivensson
Härad: S. Asbo Adress: Tjörnarp
Socken: Höja Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1946 Född år 1871 i Höja

majsjungaregillet. Sorgligt att säga gick det, enligt vad som sades, inte alltid så ordentligt till väga, som det skulle. En och annan deltagare blev allt för mycket uppfriskad av den sprit, som i allt för riklig mängd bjöds. På majsjungaregillet bjöds endast kaffe med bröd samt sprit i olika former. Majsjungningen i denna mening ävensom majsjungaregillena ha förmodligen helt upphört.

Detta här anförda är ett utdrag ur Mellersta Skåne för den 1 april i år. I går hörde jag emellertid en person berätta, att i Örkened fortsatte man att sjunga maj. För sanningen vågar jag emellertid inte ansvara.

Det gick visst inte alltid så ordentligt till vid majsjungningen, som det borde ha gjort. Jag har förut påpekat, att människor förr i tiden hade många öknamn. Hos en lantbrukare fanns det 4 flickor (vuxna). Den ena var mycket liten till växten och kallades "Lilla Lågbena". Nu var en skara majsjungare just på det stället och sjöng maj. Ett tjog ägg utlämnades till mottagaren, en skomakaregesäll, som alltid hade "munnen med sig". Han mottog äggen, tackade och sade: "De va nonna granna ägg. Di måtte Lilla Lågbena ha gjort."

Ifyll endast ovanstående uppgifter!

M. 9977.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Böner!

Tjörnarps den 15 maj 1946.

Lunds Universitets Folkminnesarkiv.

Allt sedan tidningen Mellersta Skånes, Hörby, tillkomst har jag varit tidningens ordsmeddelare. Som sådan har jag icke blott lämnat ordsnyheter, utan många andra artiklar har jag skrivit för tidningen . Till den 1 maj i år hade jag skrivit en artikel , som betitlades med "Sköna Maj, Välkommen!" Jag föreställer mig, att något i denna uppsats kan vara av intresse för folkminnesforskningen och lämnar därför ett utdrag av densamma.

Med största högaktning

